

Capitolul unu

O, DA, EXISTĂ!

Există într-adevăr unități guvernamentale subterane? Răspunsul este absolut categoric - da. *Există!*

În 1987, Lloyd A. Duscha, Director Adjunct de Inginerie și Construcții pentru Corpul de Geniu al Armatei SUA, a ținut un discurs intitulat „Unități subterane pentru apărare - experiență și lecții”. În primul paragraf din discurs, el a vorbit despre tema conferinței privind construcțiile subterane, la care ținea acel discurs, și apoi a spus: „Sunt nevoit să deviez puțin de la subiect, întrucât multe dintre cele mai interesante unități proiectate și construite de Forțele Armate sunt clasificate.” După aceea, Dl. Duscha s-a lansat într-o discuție despre implicarea Armatei, în anii 1960, în construirea mării baze subterane NORAD sub Muntele Cheyenne, Colorado (vezi în *Capitolul 3* o prezentare mai detaliată a instalației NORAD). După care a spus: „Așa cum am menționat mai devreme, există și alte proiecte de amploare similară, pe care nu le pot specifica, dar care cuprind mai multe încăperi de până la 15 m lățime și 30 m înălțime, unde se folosesc aceleași metode de excavare menționate pentru instalația NORAD.”²

Cred că nu se găsește nicăieri vreo recunoaștere mai cinstită din partea unui ofițer militar a faptului că Pentagonul a construit, practic, unități subterane secrete.

Data fiind o asemenea recunoaștere explicită, în

2 Lloyd A. Duscha, „Unități subterane pentru apărare - experiență și lecții”, în *Săparea tunelurilor și transportul subteran: Dezvoltări viitoare în tehnologie. Economie și politică*, ed. F.P. Davidson (New York: Elsevier Science Publishing Company, Inc., 1987), p. 109-113.

CUPRINS

Prefață	
NOTĂ PREVENTIVĂ DESPRE PĂCĂLELILE LEGATE DE UFO.....	7
Capitolul unu	
O, DA, EXISTĂ!.....	12
Capitolul doi	
ARMATA SUBTERANĂ: FORȚELE AERIENE, TERESTRE ȘI NAVALE.....	23
Capitolul trei	
ULTIMUL TIP DE CAZEMATĂ: RĂZBOIUL CEL MARE PURTAT DIN SUBTERANĂ.....	46
Capitolul patru	
ALTE STRUCTURI SUBTERANE: MILITARE, GUVERNAMENTALE, NUCLEARE ȘI DE AFACERI.....	66
Capitolul cinci	
MAMA TUTUROR TUNELURILOR SUBTERANE?.....	76
Capitolul șase	
UTILAJE DE FORAT (MODELELE CONVENȚIONALE ȘI MODELELE „NEGRE” TIP SCIENCE-FICTION).....	88
Capitolul șapte	
TESTE NUCLEARE, APM, RĂPIRI, MUTILAREA ANIMALELOR (ȘI EXTRATEREȘTRI?).....	106
Capitolul opt	
RĂPIRI, ACE ȘI IMPLANTURI: O ABORDARE ACTUALĂ.....	116
Capitolul nouă	
ESTE OARE ARMATA SUA IMPLICATĂ ÎN FENOMENUL „EXTRATERESTRU” DE MUTILARE A BOVINELOR?.....	127
Postfață	
CUVÂNT FINAL PRIVIND BAZELE SUBTERANE, TUNELURILE ȘI MAȘINILE EXOTICE DE SĂPAT.....	182

contextul urmelor documentare pe care armata le-a lăsat de-a lungul ultimilor 35 ani (detaliat considerabil în cartea de față), și istorisirile pe care le-am auzit de la diverse alte persoane, consider o certitudine absolută faptul că armata a construit și alte unități subterane secrete în Statele Unite, în afară de cele aproximativ douăsprezece unități subterane „cunoscute”, enumerate în această carte.

Iată doar câteva dintre multele locuri în care se spune că există aceste unități subterane: Ft. Belvoir, Virginia (sediul Corpului de Geniști al Armatei); West Point, New York (sediul academiei de instrucție a ofițerilor Armatei); Baza Forțelor Armate Marine Twentynine Palms, în sudul Californiei; Groom Lake sau Zona S-4, pe sau lângă Baza Forțelor Aeriene Nellis, în sudul Nevadei; White Sands Army Missile Range, New Mexico; sub Muntele Table, la nord de Boulder, Colorado; sub Muntele Blackmore din sud-vestul Montanei și lângă Pipestone Pass, la sud de Butte, Montana. M-aș bucura să primesc de la diverse persoane informații despre oricare dintre aceste unități neconfirmate.

Însă nu toate unitățile subterane sunt proiecte militare secrete. S-au construit multe tuneluri și unități subterane care nu sunt ascunse în niciun fel. Există numeroase tuneluri de autostradă și cale ferată, și multe orașe mari au sisteme complexe de metrou. Există kilometri întregi de utilități, cum ar fi conductele de alimentare cu apă sau tunelurile de canalizare, cu stațiile de pompare aferente.

Unele dintre cele mai complexe și neascunse unități care s-au construit sunt pentru centralele hidroelectrice. Încăperile și spațiile din acest gen de uzine se pot întinde pe sute de metri sub nivelul solului și pot fi imense în unele cazuri. De exemplu, centrala electrică de la Portage Mountain Dam din British Columbia, Canada, are 270 m lungime, 20 m lățime și 47 m înălțime. Notabilă este metoda folosită pentru transportarea betonului la camera

centralei în timpul construcției: s-a tras o conductă de 20 cm diametru pe o distanță de 122 m de la suprafața pământului până la zona construcției, iar betonul s-a turnat prin această conductă.³

Dar dacă o asemenea ingeniozitate și un asemenea efort omenesc pot da viață tunelurilor prin care ne conducem mașinile și centralelor care ne aduc energie electrică în case, nu e nevoie de un mare efort de imaginație ca să presupunem că unități de amploare, de complexitate și de adâncime similare sau mai mari vor fi putut fi construite sub pământ, probabil în secret, de către unele agenții ale guvernului Statelor Unite și de către corporații gigant. Așa cum o arată cartea de față, guvernul nostru – și contractorii cu care lucrează acesta – deține forța de muncă, know-how-ul tehnic, aparatura și puterea financiară necesare planificării și executării unor proiecte-mamut de construcții subterane.

Care sunt bazele?

În paginile ce urmează voi enumera, una câte una, toate unitățile subterane cunoscute din Statele Unite și Canada, operate sau întreținute de agenții guvernamentale ale Statelor Unite și de corporații majore, pe care le pot dovedi prin documente, prezentând despre fiecare cât mai multe informații posibile. Despre unele nu pot preciza decât faptul că există; însă despre altele, pot spune mult mai multe lucruri. Bineînțeles, există multe unități subterane similare și în alte țări. Se știe despre Suedia, Elveția, Franța, Arabia Saudită, Israel și Rusia că dețin unități subterane sofisticate – și probabil mai sunt și alte țări care dețin așa ceva. În cartea de față mă voi restrânge la unitățile nord-americane.

Așadar, nu există niciun dubiu privind existența unor baze subterane secrete. Dar cum au ajuns ele acolo? Cum

³ Albert D. Parker, *Planificarea și estimarea construcțiilor subterane*, (New York: McGraw Hill Book Company, 1970), p. 140, 142.

este posibilă proiectarea, construirea și operarea lor, și toate acestea, în secret?! Se pare că e mai simplu decât s-ar aștepta un om obișnuit.

În 1985, Corpul de Geniu al Armatei SUA a publicat un raport intitulat *Studiu asupra literaturii de specialitate privind metodele de construcție subterană cu aplicare la unitățile consolidate*. Acest raport a concluzionat că „întrucât există tehnologii adecvate pentru a construi unități subterane consolidate practic în orice condiții de sol, principala problemă a proiectelor de construcții rămâne viabilitatea economică și nu fezabilitatea tehnică”. Cu alte cuvinte, dacă sunt bani suficienți, se pot construi unități subterane aproape oriunde. Dată fiind imensa creștere a bugetelor militare sub administrațiile Ronald Reagan și George Bush, nu te poți gândi decât că „viabilitatea economică” – banii – nu vor fi constituit în niciun caz un impediment, mai ales pentru proiectele desfășurate începând cu anii 1980.

În termeni foarte generali, raportul Forțelor Armate discută despre o mulțime de tipuri de unități subterane și tehnici de construcție. Două dintre tipurile de unități subterane despre care discută sunt (1) structurile de tip puț adânc și (2) structurile de tunel din zonele montane.

Analizați *Ilustrația 1*.⁴ Observați că autocamioanele cu remorcă sunt ilustrate ca intrând în ambele tipuri de structuri. În unitatea de munte, camionul apare ca intrând printr-un tunel. În structura de tip puț adânc, intrarea camionului pare a se face printr-o clădire de acces și un fel de elevator vertical sau lift care pare a fi implicit în proiectul unității. Structura de tip puț adânc este ilustrată și cu un puț suplimentar de ventilație cu ieșire la suprafață, având partea superioară aflată într-o „anexă de protecție”.

⁴ Ministerul Apărării al SUA, Corpul de Geniu al SUA, Laboratorul de Cercetare în Ingineria Construcțiilor, *Expertiză privitoare la metodele de construcție subterană cu aplicare asupra unităților consolidate*, raport nr. CERL TR M-85/11 (aprilie 1985), p. 2, 7, 34 și 36.

Cum se ascunde o bază subterană

Pentru a ilustra cât de bine ascunse pot fi asemenea unități subterane, cât și intrările de acces în ele, să analizăm două exemple de unități subterane existente. Una dintre ele se află în Anglia, iar cealaltă în Suedia. Mai întâi, unitatea suedeză:

În centrul Suediei există o fabrică subterană săpată adânc într-un munte de granit, care are circa 3.000 de muncitori și produce motoare pe motorină și pe benzină, mașini agricole și diverse mașini-unelte. Când te apropii de această unitate, singura structură făcută de mâna omului care îi apare unui ochi neexperimentat este o fermă suedeză cu înfățișare inocentă, situată la poalele unui deal. Când se deschid însă pereții rabatabili ai acestei case, ca niște imense uși de garaj, se creează o deschidere suficient de mare ca să încapă autocamioane de mari dimensiuni.⁵

Gândiți-vă că aceste cuvinte au fost scrise în 1949, în perioada imediat după război. Dacă în anii 1940 suedezii puteau ascunde intrarea într-o unitate industrială subterană sub masca unei gospodării de fermier obișnuit, oare ce poate face astăzi Pentagonul? Fără îndoială, posibilitățile sunt considerabile.

Și acum, exemplul englezesc. Până în 1989, Cartierul General de Război al Comandamentului Forțelor Terestre ale Armatei Britanice era situat într-un buncăr subteran aflat la 15 m sub un câmp din Sopley, Hampshire. Atunci când era activ, semnul din fața unității identifica locul ca fiind o „zonă de instrucție” pentru „Brigada nr. 2 Semnale”. (Aceasta este mai mult decât o mică reminiscență a celor două unități ale Armatei SUA „Warrenton Training Center” menționate mai încolo.) Buncărul englezesc a fost înlocuit de o unitate mai nouă în altă parte, însă interesant cu

⁵ Lt. Col. J.A Goshorn, „Ar trebui să mergem în subterană”, *Armed Forces Chemical Journal*, 3 (iulie 1949), p. 25.

privire la abandonata unitate Sopley este cât de camuflată e intrarea.

La suprafață nu există acum decât un corp de gardă și două puțuri de ventilație situate în câmp deschis, dar împrejmuit... Un puț camuflat în spatele inofensivului corp de gardă dă acces într-o casă a scării și un tunel subteran, la capătul căruia există un buncăr de două etaje, cu aproximativ 50 de încăperi.⁶

Cred cu putere că proiectanții de aici din Statele Unite sunt cel puțin la fel de ingenioși precum colegii lor din Europa în privința mascării și ascunderii intrărilor în unitățile subterane. În principiu, orice casă de oriunde și orice clădire mare sau mică poate ascunde o intrare într-o unitate subterană. Aceasta nu înseamnă, desigur, că fiecare casă și clădire pe care le vedem sunt, de fapt, o intrare într-o bază subterană secretă. Însă, așa cum o arată exemplele de mai sus, unele case și clădiri pot reprezenta, cu siguranță, intrări secrete în asemenea unități. Întrucât ele nu au semne care să anunțe acest lucru, cel mai greu este să-ți dai seama care sunt acelea. Iar acest lucru este, puțin spus, dificil.

Începutul construirii: povestea unui caz

Așadar, e adevărat că există baze subterane și că ele pot fi ascunse. Însă cum pornesc proiectele de construcții subterane fără să fie observate?

Să ne gândim la Muntele Kennesaw, situat lângă Marietta, Georgia, de la sfârșitul anilor 1950, și la Muntele Green, situat la periferia localității Huntsville, Alabama.

Două articole din anul 1957 relatau faptul că Armata plănuia construirea unei imense fabrici subterane de rachete în interiorul Muntelui Green. Proiectul urma să fie executat împreună de *American Machine & Foundry Company*, de *Redstone Arsenal* și de *Army Ballistic Missile Agency*. Pe

⁶ Duncan Campbell, „Jocuri de război”, *New Statesman & Society* 2 (26 mai 1989), p. 11.